

Finplukk: Det lyttes, endres og lyttes litt mer.

Sang: Geir Remen spiller inn sangsporet.

Øving:

Studio: Konsentrasjonen er høy når den (forhåpentlig vis) nye radiosingelen mikses ferdig.

Cornelis` disipler

Inne i den ærverdige direktørboligen på Stokmarknes kan man høre gjenklngen fra gitarspill og visesang. Åtgaum håper nå på å få ut en egenprodusert radiosingel.

I andre etasje av den ærverdige direktørboligen på Stokmarknes har Jens Sundbø, Geir Remen, Royer Larsen og Tor Håkon Gabriel Håvardsen sitt øvingslokale. Sammen danner de bandet Åtgaum.

- Vi er en gjeng med folk som har drevet og spilt gangse lenge, men på forskjellige hold. Så slo vi oss sammen til det vi har valgt å kalle for Åtgaum. Det betyr begeistring, og det er litt pretensiøst, forteller Geir Remen.

- Det var egentlig Geir og jeg som begynte å spille sammen, vi er begge lærere ved videregående og så spilte vi litt sammen. Dette var noe vi så at vi ville gjøre noe mer av, så da bare kjørte vi på, legger Jens Sundbø til.

Cornelis. Mange kjenner nok til disse guttene som har beina godt plantet i musikkmiljøet i regionen, og den siste tiden har de fartet rundt omkring med en konsert de har valgt å kalle «Cornelisviser og tilliggende herligheter».

- Denne konserten har vi reist rundt med i et års tid cirka, med høvelig åtgaum, smiler Remen.

Royer Larsen har lang fartstid fra band som Zoo og Banana Airlines. Tor Håkon Gabriel Håvardsen, bandets unge alibi, har blant annet spilt i Quiritatio. Et band som har turnert rundt i Mellom-Europa. Sund-

bø spiller ved siden av i et band som heter Outlaws i tillegg til en Beatles-forestilling som han drar rundt med. Remen har vært med i en del år i Zöllners Eft., og en rekke andre band som har gjort seg mer eller mindre bemerket i regionen. Det er altså ingen noviser innen musikk vi har med å gjøre.

- Jeg husker vi fikk beskjed om å bli voksne og skaffe oss et arbeid. Samt fjerne det lange håret, og det har vi jo gjort, om noe ufrivillig, ler Larsen.

Fasinasjon. Vi sitter inne i en del av øvingslokalet som er viet til opptaksutstyr og som med tiden skal bli et fullverdig studio. Utstyr fra 40, 50- og 60-tallet pryder rommet, alt fungerer som det skal, og eneste spor av moderne tider er en iMac hvor låtene blir mikset.

Er det noen spesielle grunner til at dere valgte akkurat Cornelis sine viser?

- For min del så har jeg spilt Cornelis-sanger siden jeg startet å spille gitar. Tror det var Cornelis Vreeswijk som lærte meg å spille gitar, sier Remen med et lite glimt i øyet.

- Siden Geir er Cornelis-mann og jeg har foten innefor litt annen visetradisjon, så tok vi inn både Finn Kalvik, Ole Paus og litt annet som har passet fint inn. Geir sa til å begynne med at vi kunne ta Cornelis og litt andre tilliggende herligheter. Da

tenkte jeg at dette var en veldig flott tittel på hele greia legger Sundbø til.

Innspilling. Ut fra høytalene kommer lyden fra det som forhåpentligvis blir å høre på radioen rett etter påske, og som man kan finne tak i på både Spotify og Wimp.

- Geir er en habil tekstforfatter og en god tonesmed i tillegg. Han har laget en del låter som jeg føler holder mål, så de har vi prøvd å implementere i konsertprogrammet, kommer det fra Sundbø.

Remen er forfatteren bak den nye radiosingelen og forklarer at den kort og greit handler om det å bli voksen og at den er en liten lykkeønsking til de som står på trap-pene og skal ut i den voksne verden.

- Det er en tekst som er bygd rundt en melodi som en skotte har laget. Vi tenkte at vi ikke ville bli stoppet av rettighetshaveren, så vi tok kontakt og spurte om å få lov til å gjøre vår versjon av melodien. Det fikk vi. Jeg synes det ble en veldig helstøpt låt. Vi har brukt den som vedheng til Cornelisviser, bare for å vise hvor vi tenker oss videre. Det viser seg at vi får vel så mye åtgaum på den sangen som andre deler av programmet.

Hvor ser dere for dere at veien går videre for Åtgaum?

- Vi er jo ikke ferdige med Cornelisviser opplegget vårt, langt fra. Vi har tenkt å lage en oppfølgingskonsert, basert litt mer på eget materiale. Jens var jo sjenerøs mot meg på tekstsiden, men han lager jo veldig fine melodier.

- Planen er vel også å få laget et album, vi har jo nok låter, for Geir har over 90 låter på lager som han har skrevet, forteller Larsen.

Blid gjeng: Geir Remen (til høyre), Jens Sundbø og Royer Larsen. Tor Håkon Gabriel Håvardsen var ikke til stede da bildet ble tatt. Alle foto: Jonas Olsen

Behov. - Jeg føler at det er et behov for viser der ute. Kanskje mer modernisert enn det var på 70-tallet. Rene visekonserter, mener Remen.

- Ja, hvis vi skal domme ut fra ommøte vi har hatt på konsertene våre. Vi har fått fine tilbakemeldinger, og vi prøver å lage en hel-aftens konsert der det ikke er så voldsomme kulisser men heller levende lys og litt kitch-lignende scenedekorasjoner. Slik at man blir satt tilbake i tid, sier Larsen.

Mellom slagene blir det tid til øving inne i lokalene, som i likhet med scenen under konsertene, tar deg en del år tilbake i tid. De jobber for å finne sin egen sound og stil, noe som til tider kan være nitidig arbeid.

- Noe av det uttrykket som vi får til er mye Tor Håkon sin fortjeneste, så det er synd at han ikke hadde mulighet til å komme på nettopp denne øvingen. Han er veldig god på slagverk. Det finnes mange trommeslagere rundt omkring, og de fleste slår på trommer. Men Tor Håkon, han spiller trommer, skryter bandkollegene.

JONAS OLSEN

Åtgaum

Hvem: Geir Remen: Sang og gitarer. Jens Sundbø: sang, gitarer og tangenter. Royer Larsen: Kontrabass og bass Tor-Håkon Gabriel Håvardsen: Trommer og perkusjon

Sjanger: Vise

Holder til: Stokmarknes

Utstyr: En runde rundt i øvingslokalet/studioet, byr på flere tilbakeblikk til 40- og 50-tallet.

Pynt: Studioet i den gamle direktørboligen er pyntet på sedvanlig vis.

